

ตัวแปรที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์

Variable affecting to professional leaning community
of the small primary schools in Nakhon Chai Burin Province

นิพล อินนอก

Email : niphon_4648@hotmail.co.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ (2) ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ ศึกษาต่อบกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ จำนวน 330 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ (1) แบบสอบถามความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก (2) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่รู้อของครู (3) แบบสอบถามความรับผิดชอบในหน้าที่ของครู (4) แบบสอบถามการพัฒนาตนเองของครู (5) แบบสอบถามความเป็นทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน (6) แบบสอบถามการบริหารจัดการโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรผัน การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis with LISREL : PAL)

ผลการวิจัยพบว่า 1) โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์มีความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ลักษณะดังกล่าวนี้ของโรงเรียนแต่ละแห่งแตกต่างกันน้อย 2) ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ ได้แก่ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน อธิบายความแปรปรวนของความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ร้อยละ 68.41 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

คำสำคัญ : ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ/ความเป็นผู้นำทางวิชาการ/แรงจูงใจใฝ่รู้

Abstract

The aims of this research were to 1) study the professional learning community level in the small primary schools in Nakhon Chai Burin province, and 2) study the factors affecting the professional learning community

level in the small primary school in Nakhon Chai Burin province. The sample was 330 small primary schools in Nakhon Chai Burin province. The research instruments consisted of questionnaire to explore teachers' opinion in the small primary schools, 2) questionnaire to explore teachers' motivation, 3) questionnaire to explore the teachers' responsibility, 4) questionnaire to explore teachers' self-development, 5) questionnaire to explore school directors' academic administration model, 6) questionnaire to explore the school administration which mainly focused on learners. The data were analyzed by percentage, standard deviation (S.D.), coefficient of variation (C.V.), and path analysis with LISREL : PAL).

The findings revealed that 1) the professional learning community level in the small primary schools in Nakhon Chai Burin was at a medium level, 2) the factors affecting the professional level in the small primary school in Nakhon Chai Burin province on the percentage of 67.41 at the statistical significance .01.

Keyword: Professional learning community, academic leadership, motivation

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ การศึกษาได้รับการคาดหวังว่าเป็นส่วน

ช่วยในการเพิ่มความเท่าเทียมกันของคนในสังคม เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างอาชีพซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ แต่ในสภาวะการณ์ปัจจุบันทั่วโลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง

แปลงทางสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนมีความแตกต่างกันมากขึ้น ผู้คนจำนวนมากอาศัยอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกัน ก่อให้เกิดเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ดังนั้นการจัดการศึกษาจำเป็นต้องปรับให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยจัดการศึกษาให้ทันกับสถานการณ์โลกที่เต็มไปด้วยความรู้และข้อมูลที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนเตรียมความพร้อมประชากรวัยเรียนให้มีความพร้อมเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2558) สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 บัญญัติไว้ว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปีตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย จัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ รวมทั้งส่งเสริมให้บุคคลได้รับการศึกษาตลอดชีวิต (ราชกิจจานุเบกษา. 2560)

การที่จะทำให้บุคคลได้รับการศึกษาตลอดชีวิตหรือได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกช่วงชีวิตนั้น จะอาศัยการศึกษาในระบบนั้นคงไม่เพียงพอ เพราะบุคคลไม่สามารถเรียนรู้ในห้องเรียนได้ตลอด ดังนั้นต้องมีการศึกษาในรูปแบบอื่นๆ ที่เอื้อต่อกลุ่มเป้าหมายให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้นั้นจะทำให้ทุกคนในชุมชนหรือสังคมมีโอกาสเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งการสร้างชุมชนแห่ง

การเรียนรู้ทางวิชาชีพจะช่วยสร้างความพร้อม สร้างพลังให้กับประชาชนในการเผชิญกับสภาพสังคมสิ่งแวดล้อม วิทยาการและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนช่วยพัฒนาตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม ต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในยุคปัจจุบัน ความชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการสร้างความเจริญงอกงามให้แก่ผู้เรียน สร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร สร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการทำงานเป็นทีมแบบมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันคิดและตัดสินใจร่วมกันในการแสวงหาวิธีการปฏิบัติงาน สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาในทุกระดับ ทั้งระดับนักเรียน ระดับวิชาชีพและระดับชุมชน (นราพร จันทร์โอชา. 2560)

นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ในการพัฒนาครูเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามศาสตร์พระราชชาติด้วย Active Learning และ Professional Learning Community (PLC) สู่คุณภาพ Thailand 4.0 เป็นกระบวนการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่เกิดจากการรวมตัว รวมใจ รวมพลัง ร่วมมือกันของครู ผู้บริหารและนักการศึกษาในโรงเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงดำเนินการขับเคลื่อนกระบวนการความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC : Professional Learning Community) สู่สถานศึกษา ทั้งระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ครูที่เข้าร่วมโครงการนำกระบวนการตามกรอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไปใช้ในการพัฒนา

คุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสามารถส่งเสริมให้ทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง สู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่สูงขึ้น (สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา. 2560)

สถานศึกษาในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ ได้ดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวภายใต้โครงการขับเคลื่อนความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เป้าหมายเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้อง ให้สามารถนำกระบวนการความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC : Professional Learning Community) ไปจัดทำแผนการขับเคลื่อนความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง แต่จากการสังเคราะห์ผลการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการพัฒนางานของสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษายังไม่มีความพร้อมและไม่มีทิศทางในการพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบทที่แท้จริงโดยเฉพาะสถานศึกษาขนาดเล็ก อีกทั้งบุคลากรของสถานศึกษาขนาดเล็กขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างแท้จริง ทำให้กระบวนการในการดำเนินการความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไม่ประสบผลสำเร็จในระดับน่าพอใจ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. 2562)

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่บ่งชี้ว่าความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการจัดการศึกษาดังเช่น ฮิลเลอร์ (Hillery. 2013) รายงานว่าความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำให้ครูได้เรียนรู้จากกัน เกิดวัฒนธรรมที่ดีในโรงเรียน มิทเทิลล์

(Mitchell. 2013) วิจัยพบว่า ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เคอร์รี่ (Curry. 2010) วิจัยพบว่า ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ฮิกกินส์ (Higgins. 2010) กล่าวว่า ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำให้ครูได้ร่วมกันเรียนรู้เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างความเป็นผู้นำ ค่านิยมและความเชี่ยวชาญ ตลอดจนการค้นพบนวัตกรรมใหม่ร่วมกัน ธันยพร บุญรักษา (2553) วิจัยพบว่า ความรับผิดชอบในหน้าที่ของครูมีความสัมพันธ์กับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ณิชฎีกา นครสูงเนิน (2556) พบว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา การบริหารจัดการโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสัมพันธ์กับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน วทีญญู ภูครองนา (2557) พบว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่รู้ของครูและการพัฒนาตนเองของครู ส่งผลทางตรงต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

จากปัญหาและงานวิจัยที่ประมวลมาพบว่าเป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่ามีตัวแปรอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษา

ขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์

2. เพื่อศึกษาตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร คือ โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ จำนวน 1,904 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 330 โรงเรียน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane) ที่ค่าความเชื่อมั่น 95%

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ในแต่ละโรงเรียนมีผู้ให้ข้อมูล จำนวน 2 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ 1 คน รวมผู้ให้ข้อมูล 660 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรตาม คือ ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก

ตัวแปรต้น ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่รู้ของครู ความรับผิดชอบในหน้าที่ของครู การพัฒนาตนเองของครู ความเป็นทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน การบริหารจัดการโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 6 ชนิด คือ

1. แบบสอบถามความเป็นชุมชนแห่งการ

เรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 24 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.338 – 0.695 ค่าความเชื่อมั่นด้วยเท่ากับ 0.873

2. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่รู้อของครู เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.242 – 0.655 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.829

3. แบบสอบถามความรับผิดชอบในหน้าที่ของครู เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 13 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.598 – 0.783 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.954

4. แบบสอบถามการพัฒนาตนเองของครู แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 11 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.226 – 0.883 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.954

5. แบบสอบถามความเป็นทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 13 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.46 – 0.81 ค่าความเชื่อมั่น 0.956

6. แบบสอบถามการบริหารจัดการโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด

มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.224 – 0.779 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.954

การวิเคราะห์ข้อมูล

คำนวณค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ การวิเคราะห์เส้นทาง ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 330 โรงเรียน ได้ผลดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก
ในจังหวัดนครชัยบุรินทร์

ที่	ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ระดับการปฏิบัติ/มี		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	การพัฒนาความสามารถของคนในองค์กร	3.37	0.64	ปานกลาง
2	การสร้างโอกาสในการเรียนรู้ร่วมกัน	3.43	0.63	ปานกลาง
3	การพัฒนาในการส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	3.44	0.66	ปานกลาง
4	การกำหนดเป้าหมายให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	3.51	0.67	สูง
5	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน	3.30	0.66	ปานกลาง
6	การสร้างแรงจูงใจให้เกิดการทำงานร่วมกัน	3.44	0.69	ปานกลาง
7	การสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกัน	3.33	0.68	ปานกลาง
8	การสร้างแรงจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง	3.41	0.66	ปานกลาง
9	การทำงานร่วมกันหวังให้เกิดประโยชน์แก่สถานศึกษาเป็นสำคัญ	3.67	0.71	สูง
10	การส่งเสริมให้บุคลากรมีการเรียนรู้ร่วมกัน	3.51	0.65	สูง
11	การสร้างแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	3.35	0.69	ปานกลาง
12	การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางวิชาการซึ่งกันและกัน	3.25	0.69	ปานกลาง
13	การจัดกิจกรรมเพื่อให้ครูได้ถ่ายทอดประสบการณ์ในการพัฒนาผู้เรียน	3.48	0.69	ปานกลาง
14	การร่วมกันในการแก้ไขปัญหาคุณภาพผู้เรียน	3.56	0.67	สูง
15	การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานเป็นประจำ	3.35	0.68	ปานกลาง
16	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน	3.31	0.68	ปานกลาง
17	การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์ระหว่างกัน	3.40	0.71	ปานกลาง
18	การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.38	0.67	ปานกลาง
19	การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมเพื่อประโยชน์ในการประสานงาน	3.47	0.72	ปานกลาง
20	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทำงานที่ดีร่วมกัน	3.45	0.63	ปานกลาง
21	การสร้างกิจกรรมที่กระตุ้นให้เกิดการแสวงหาความรู้	3.31	0.70	ปานกลาง
22	การแลกเปลี่ยนการเป็นผู้นำและผู้ตามในการทำงานร่วมกัน	3.35	0.69	ปานกลาง
23	การแบ่งหน้าที่การทำงานตามความถนัดของแต่ละบุคคล	3.47	0.68	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย		3.41	0.34	ปานกลาง

จากตาราง 1 แปลความหมายได้ว่าโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กมีความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.41$, S.D.= 0.34) โดยรายการที่มีการปฏิบัติสูงสุดการทำงานร่วมกันหวังให้เกิดประโยชน์แก่สถานศึกษาเป็นสำคัญ ($\bar{X}=3.57$, S.D.= 0.71) รองลงมาคือ การร่วมกันในการแก้ไขปัญหาคุณภาพผู้เรียน ($\bar{X}= 3.56$, S.D.= 0.67) รายการที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ($\bar{X}= 3.30$, S.D.= 0.66)

ตาราง 2 ระดับตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์

ตัวแปรต้น	$\bar{X}$	S.D.	C.V.
แรงจูงใจใฝ่รู้ของครู (MOT)	4.364	0.341	7.814
ความรับผิดชอบในหน้าที่ของครู(RES)	4.419	0.300	6.789
การพัฒนาตนเองของครู (DEV)	3.895	0.388	9.961
ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน (LEA)	4.347	0.368	8.465
การบริหารจัดการโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (STU)	4.348	0.334	7.682

จากตาราง 2 แปลความหมายว่า 1) ครูมีแรงจูงใจใฝ่รู้ในระดับสูง ($\bar{X}= 4.364$) ลักษณะดังกล่าวนี้ครูแต่ละโรงเรียนแตกต่างกันน้อย (C.V.= 7.814) 2) ครูมีความรับผิดชอบในหน้าที่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.419$) ลักษณะดังกล่าวนี้ของครูแต่ละโรงเรียนแตกต่างกันน้อย (C.V.=6.789) 3) ครูมีการพัฒนาตนเองในระดับมาก ($\bar{X}=3.895$) ลักษณะดังกล่าวนี้ของครูแต่ละโรงเรียนแตกต่างกันน้อย (C.V.=9.961) 4) ผู้อำนวยการโรงเรียนมีความเป็นผู้นำทางวิชาการในระดับสูง ($\bar{X}=4.347$) ลักษณะดังกล่าวนี้ผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละคนแตกต่างกันน้อย (C.V.= 8.465) และ 5) โรงเรียนมีการบริหารจัดการโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญในระดับมาก ($\bar{X}=4.348$) ลักษณะโรงเรียนแต่ละแห่งแตกต่างกันน้อย (C.V.= 7.682)

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์หาคูณและค่าน้ำหนักความสำคัญ (β) ของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสหสัมพันธ์หาคูณและค่าน้ำหนักความสำคัญ (β) ตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม

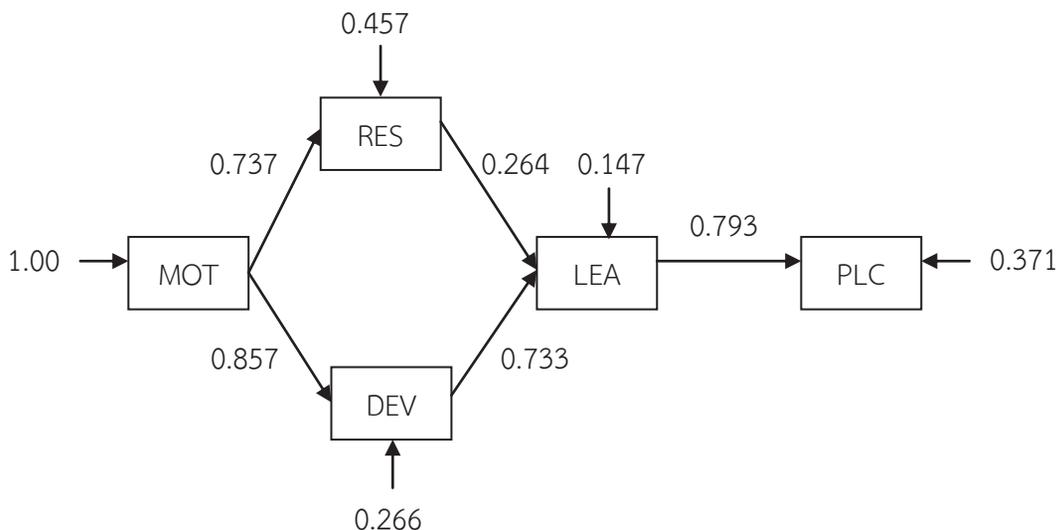
ตัวแปรต้น	ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) (β)
ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA)	1.021**
การพัฒนาตนเองของครู (DEV)	0.131
ความรับผิดชอบในหน้าที่ของครู (ATT)	0.129
แรงจูงใจใฝ่รู้ของครู (MOT)	-0.004
การบริหารโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (RES)	-0.435
R	0.808**
R ²	0.653

**p< .01

จากตาราง 3 พบว่า มีเพียงความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA) ที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\beta = 1.021$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ อธิบายความแปรปรวนของความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้ร้อยละ 65.30

เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นชัดว่าตัวแปรใดที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จึงทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เส้นทางแบบพี เอ แอล (Path Analysis with LISREL : PAL)

3. ผลวิเคราะห์เส้นทางระหว่างค่าตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ดังภาพประกอบ 1 และตาราง 4

Chi-Square=0.51, df=1, P-value=0.42861, RMSEA=0.010

ภาพประกอบ 1 รูปแบบอิทธิพลของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ด้วยการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล (PAL)

ตาราง 4 ตัวแปรต้นที่มีอิทธิพลต่อระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ด้วยการวิเคราะห์เส้นทางแบบพี เอ แอล (PAL)

ตัวแปร	R ²	b
ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)	0.629	
ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA)		0.793**
ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA)	0.853	
ความรับผิดชอบในการทำงานของครู (RES)		0.264**
การพัฒนาตนเองของครู (DEV)		0.733**

**p < .01

จากภาพประกอบ 1 และตาราง 4 อธิบายได้ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) คือ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA) ($\beta=0.793$) อธิบายความแปรปรวนของความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้ร้อยละ 62.90

2. ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระดับระดับความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA) คือ การพัฒนาตนเองของครู (MOA) ($\beta=0.733$) และความรับผิดชอบในการทำงานของครู (RES) ($\beta=0.264$) สองตัวแปรนี้อธิบายความแปรปรวนของระดับความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA) ได้ร้อยละ 85.30 ($R^2 = 0.853$)

เพื่อให้เห็นขนาดของอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 ขนาดของอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

ตัวแปรต้น	ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ขนาดของอิทธิพล		
	ทางตรง	ทางอ้อม	รวม
ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน	0.793	-	0.793
การพัฒนาตนเองของครู (DEV)	-	0.582	0.582
ความรับผิดชอบในหน้าที่ของครู (RES)	-	0.210	0.210

จากตาราง 4 อธิบายได้ว่า

1. ระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้รับอิทธิพลทางตรงจากความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA) ($\beta = 0.793$)
  2. ระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากการพัฒนาตนเองของครู (DEV) ($\beta = 0.582$) ผ่านมาทางความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA)
  3. ระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากความรับผิดชอบในหน้าที่ของครู (RES) ($\beta = 0.210$) ผ่านมาทางความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA)
- เพื่อให้เห็นขนาดของอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA) ได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 ขนาดของอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA)

ตัวแปรต้น	ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ขนาดของอิทธิพล		
	ทางตรง	ทางอ้อม	รวม
การพัฒนาตนเองของครู (MOA)	0.733	-	0.733
ความรับผิดชอบในการทำงานของครู(RES)	0.264	-	0.264
แรงจูงใจใฝ่รู้ของครู(TRA)	-	0.823	0.823

จากตาราง 5 พบว่า

1. ระดับความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากการพัฒนาตนเองของครู (DEV) ($\beta = 0.733$)
2. ระดับความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากความรับผิดชอบในหน้าที่ของครู (RES) ($\beta = 0.264$)
3. ระดับความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (LEA) ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากแรงจูงใจใฝ่รู้ของครู (TRA) ($\beta = 0.823$) ผ่านมาทางการพัฒนาตนเองของครู (DEV) และความรับผิดชอบในหน้าที่ของครู (RES)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรัมย์ มีความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.410$, S.D. = 0.317) ลักษณะดังกล่าวนี้ของโรงเรียนแต่ละแห่งแตกต่างกันน้อย (C.V. = 6.363) เป็นเพราะว่า โรงเรียนแต่ละโรงเรียนได้นำจุดเน้นของการปฏิรูปการศึกษาคือ การให้บุคคลมีโอกาเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพเสมอกัน จัดการศึกษาให้กว้างขวางอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยปฏิรูปให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ จัดการศึกษาทั้งด้านเนื้อหาสาระและกระบวนการ ทำให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ของสังคมทำให้โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้มากขึ้น ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตลอดเวลา จากแหล่งเรียนรู้ทุกรูปแบบเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา โดยมุ่งพัฒนาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาให้ยั่งยืน แต่โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กยังคงดำเนินการไม่ประสบผลสำเร็จตามที่ควร เนื่องจากเป็นสิ่งใหม่อีกทั้งความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีลักษณะการทำงานเป็นทีมและไม่สอดคล้องกับความต้องการและไม่เกิดแรงจูงใจในการดำเนินงานแก่ครูโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สอดคล้องกับแนวคิดการทำงานเป็นทีมจากทฤษฎีการจูงใจของวรูม (Vroom, 1964) ที่กล่าวว่าความต้องการของมนุษย์เป็นต้นเหตุให้เกิดพฤติกรรมและความเข้มข้นของแรงจูงใจขึ้นอยู่กับความต้องการ สอดคล้องกับข้อเสนอของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551) ที่ได้ให้องค์กรสนับสนุนให้สมาชิกมีการเรียนรู้และเป็นองค์กรที่มีการปรับเปลี่ยนตนเองตลอดเวลา ในระดับบุคคล ทีมงาน องค์กรหรือแม้แต่ในชุมชน การเรียนรู้จะเป็นกระบวนการที่

ใช้ยุทธศาสตร์และเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยนำไปบูรณาการและสอดคล้องกับการทำงาน ซึ่งการเรียนรู้ร่วมกันจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ ความเชื่อและพฤติกรรม ส่งเสริมระดับความสามารถของคนในองค์กร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของวทัญญู ภูครองนา (2558) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

2. เมื่อวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เส้นทางแบบพี เอ แอล (PAL) พบว่า 1) ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรัมย์ คือ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ($\beta = 0.793$) โดยตัวแปรนี้อธิบายความแปรปรวนของความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดนครชัยบุรีรัมย์ ได้ร้อยละ 62.90 ($R^2 = 0.629$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ สำหรับการพัฒนาตนเองของครู ความรับผิดชอบในหน้าที่ของครูและแรงจูงใจใฝ่รู้อย่างสูง ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก แต่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ผ่านมาทางความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สำหรับตัวแปรแรงจูงใจใฝ่รู้อย่างสูง มีอิทธิพลทางอ้อมต่อระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผ่านมา ความรับผิดชอบในหน้าที่ของครูและการพัฒนาตนเองของครู แล้วผ่านต่อไปยังความเป็น

ผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสอดคล้องกับแนวคิดของสิงห์ แกรนด์วิลล์ และดิกกา (Singh, Granville & Dicka. 2002) ที่กล่าวว่าความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนจะช่วยให้โรงเรียนสร้างเสริมการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้อำนวยการโรงเรียนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสมอันเป็นแรงกระตุ้นให้ปฏิบัติงานให้ได้มาตรฐานที่ดีเยี่ยมจึงส่งผลให้บุคคลเกิดดำเนินงานในการทำงานประสบผลสำเร็จและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับทฤษฎีภาวะผู้นำของฮอปกินส์ (Hopkins. 1997) ที่กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติงานขององค์กรประสบผลสำเร็จสูงและสอดคล้องกับผลการวิจัยของกัณฑ์บุญ ภูครองนา (2557) ที่วิจัยพบว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมีอิทธิพลต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครชัยบุรีนทร์ ควรกำหนดนโยบายในการพัฒนาผู้บริหารให้มีความเป็นผู้นำทางวิชาการที่สูงขึ้น เพื่อให้โรงเรียนการดำเนินงานขับเคลื่อนความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพบรรลุตามวัตถุประสงค์

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครชัยบุรีนทร์ ควรจัดทำหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างให้ผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความเป็นผู้นำทางวิชาการ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

ควรวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน เพราะความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐภา นครสูงเนิน. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ฉันทพร บุญรักษา. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- นราพร จันทร์โอชา. (2560). ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (ออนไลน์) สืบค้นจาก <http://www.edtex-expo.com/wp-content/uploads/2017/05/Public-Learning-Commu-.pdf>. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. เล่มที่ 134 ตอนที่ 40 ก ลงวันที่ 6 เมษายน 2560.
- วาทัญญู ภูครองนา. (2557). ตัวแปรที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). รูปแบบแนวดำเนินการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. (2562). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. บุรีรัมย์ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). คู่มือการสรรหาและคัดเลือกสังคมแห่งการเรียนรู้ต้นแบบ. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2560). คู่มือประกอบการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” สู่อสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- Curry, N.D (2010). The Implementation of Professional Learning Communities Components and Perceptions of Self-efficacy by Teachers and School Administrators. Thesis of Doctor of Education. Texas : Texas A&M University-Commerce.
- Higgins, K.E. (2010). An Investigation of Professional Learning Communities in North Carolina School Systems. Thesis of Doctor of Education. North Carolina : North Carolina State University.

- Hillery, P.L. (2013). **Elementary School Teacher and Principal Perceptions of the Principal's Leadership Role in Professional Learning Communities**. Thesis of Doctor of Education. Pennsylvania : Widener University.
- Hopkins, C. (1997). **The Competent Manager**. New York : John Wiley. Mitchell, T.F. (2013). **An Exploration of Teachers' Perception of the Influence of Professional Learning Communities on Their Professional Practices and on Teacher Retention**. Thesis of Doctor of Education. North Carolina : North Carolina State University.
- Jedele. (2007). **Teaching and Learning in Community : A Phenomenological Study of Community College Faculty Pedagogy and Learning Communities**. Thesis of Doctor of Philosophy. Iowa : Iowa State University.
- Singh, K. Granville, M. & Dicka, S. (2002). "Mathematics and Science Achievement : Effects of Motivation, Interest, and Academic Engagement." **Journal of Educational Research**. 95 (6) : 323-331.
- Victor, H. V. (1964). **Work and Motivation**. New York : Wile and Sons Inc.